

SOCIALNÄMNDEN 2013-03-26
PROTOKOLLSUTDRAG

1. (6)

STOCKHÖLMS STAD Kommunstyrelsen Registraturet	
Ink.	2013-04-09
Dnr.	325-576/2013
Till:	F.V.

Justerat 2013-04-02

Marie Ljungberg Schött (M) och Bengt Roxne (S)

§ 11

Förslag till reviderade riktlinjer för handläggning av ekonomiskt bistånd
Dnr 3.1-4/2013

Socialnämndens beslut

1. Socialnämnden godkänner förslaget till revidering av riktlinjerna för handläggning av ekonomiskt bistånd.
2. Ärendet överlämnas för vidare beslut till kommunfullmäktige.

Ärendet

Gällande riktlinjer för handläggning av ekonomiskt bistånd genomgick en översyn och beslutades av kommunfullmäktige 25 maj 2010. Därefter har förändringar som påverkar arbetet med ekonomiskt bistånd skett i lagstiftningen och i omvärlden. Samtidigt har de granskningar som genomförts av socialtjänstinspektörerna visat att det finns behov av ytterligare förtydliganden i de delar som rör handläggningen. Sammantaget innebär dessa faktorer att en ny översyn av riktlinjerna är nödvändig.

Förvaltningen hade redovisat ärendet i ett tjänstutlåtande daterat 1 mars 2013.

Förslag till beslut

Ordföranden Marie Ljungberg Schött m.fl. (M), ledamöten Ann-Katrin Åslund (FP), ledamöten Stina Bengtsson (C), ledamöten Ewa Samuelsson (KD) och tjänstgörande ersättaren Bengt Roxne m.fl. (S) föreslog att nämnden skulle besluta enligt förvaltningens förslag till beslut.

Ledamöten Stefan Nilsson m.fl. (MP) framlade ett annat förslag till beslut som innebar återremiss av ärendet och föreslog att nämnden skulle besluta enligt detta förslag.

Tjänstgörande ersättaren Jackie Nylander (V) framlade ytterligare ett annat förslag till beslut och föreslog att nämnden skulle besluta enligt detta förslag.

Beslutsgång

Ordföranden tog först upp förslaget att återremittera ärendet.

Nämnden beslutade utan omröstning att avslå förslaget att återremittera ärendet.

Begreppet förändringsplan, i stället för det tidigare arbetsplan. Vad klienten och socialtjänsten gemensamt ska arbeta för anges förstås i en arbetsplan, men vad – eller vem – är det som ska "förändras"? Det finns ett skuldbeläggande i skrivningarna som rör försörjningshinder. Personer som är arbetslösa ska göra vad de kan för att kunna återgå till arbetsmarknaden, men arbetslöshet har även med konjunktur och andra yttre faktorer att göra. Problemet får inte individualiseras på ett sätt som gör att insatserna utformas utan respekt för den enskildes integritet.

Skrivningarna i avsnittet om arbetslinjen (s. 17) ger närmast intryck av att skälet till arbetslöshet är att den enskilde inte vill ta ansvar.

Vi ifrågasätter vidare begreppet "motprestationer" som uttryck för åtgärder som syftar till egen försörjning. För att ha rätt till försörjningsstöd krävs att den sökande gör vad den kan för att bli självförsörjande, vilket är prestationer till nytta för honom eller henne själv. Detta är inte detsamma som att prestera något i utbyte mot det utbetalade försörjningsstödet, vilket vore ett lönearbete.

Även avsnittet om vikten av att familjer som är nyanlända till Sverige och Stockholm snabbt skaffar egen försörjning får det att låta som om de inte ville det. Nyanlända vill ofast inget hellre än att kunna börja jobba, men möter hinder av olika slag som bl.a. arbetsförmedlingen och socialtjänsten kan hjälpa till att övervinna.

En bra föreslagen förändring är att det ska skrivas in om den enskilde har en annan uppfattning i någon fråga, till exempel vilken insats som är lämplig, och att det alltid ska dokumenteras. Samtidigt ska ju insatserna alltid formas efter den enskildes behov och så långt det är möjligt i samråd med den enskilde. Det är här inte helt klart hur handläggaren ska förhålla sig. Det bör för övrigt noteras att socialtjänsten generellt inte har kompetens på arbetsmarknadsfrågor. Det kan därmed finnas anledning till försiktighet i fråga om vilka åtgärder en viss person ska vidta för att få arbete.

Det anges (s. 37) att om en person har lånat eller fått pengar för att finansiera en utlandsresa är det att betrakta som inkomst. Vi menar att det kan finnas angelägna skäl där personer har fått pengar av släkt eller vänner för att kunna besöka en svårt sjuk eller döende släkting, medverka till begravning, eller vid familjeåterförening hämta hem barn, som inte ska påverka behovet av försörjningsstöd. Vi ifrågasätter vidare om resor utomlands ska behandlas annorlunda än inrikesresor till motsvarande kostnad (se även s. 93-94).

Det bör tas fram riktlinjer för de som har behov av långvarigt ekonomiskt stöd. Vi anser att tillgång till SL-kort och till en enklare, ev. begagnad, dator med internet-uppkoppling numera är något som en låginkomsttagare normalt kan kosta på sig och som i dagens Stockholm krävs för att uppnå en skälig levnadsstandard. Det är dessutom i praktiken en förutsättning för att kunna söka arbete på ett effektivt sätt.

Stockholm vill och kan göra mer men får inte rätt förutsättningar. Sju av tio socialsekreterare i Stockholm upplever att de inte kan göra sitt jobb fullt ut. Resurserna motsvara inte målen och kraven vi har på socialtjänsten.

I fackförbundet SSR:s senaste undersökning kan vi se att resultatet i Stockholms är mer alarmerande än i övriga landet. Även socialcheferna larmar om att resursbristen hotar socialtjänsten. Fackförbundet Vision visar sin chefsrapport att det saknas medel för att kunna leva upp till politikernas målsättning för socialtjänsten och att diskrepansen mellan önskade resultat och tilldelade resurser upplevs som "ett ständigt krig". Samtidigt anser få, en av tio chefer, att det helt och hållet finns förutsättningar för att ta sig an utmaningarna. Åtta av tio uppger att det handlar om resursbrist.

Den undersökning som vi Socialdemokrater genomförde under våren 2012 visar hur en allt större andel av socialtjänstens personal upplever ett tryck att vara mer restriktiva i behandlingen av ansökningar. Drygt 80 procent av de tillfrågade socialsekreterarna ansåg att de ekonomiska förutsättningarna omöjliggjorde ett bra arbete att det finns ett tryck uppifrån att bli mer restriktiv. Undersökningen visar behovet av att stärka socialtjänstens arbete för att få ett bättre förebyggande arbete och för att kunna garantera rättssäkerhet.

Det är allvarlig kritik som riktas och som måste tas på allvar. Det är viktigt att när nya arbetsuppgifter läggs på stadsdelarnas socialtjänst att det också tillförs ekonomiska resurser för detta. Socialtjänstlagen skall styra arbetet och budgeten måste möjliggöra detta. Resurser ska motsvara den nivå att rättssäkerheten för medborgarna kan garanteras. Hälften av socialsekreterarna i SSR:s enkät svarar nej på frågan om de man anser att man klarar kvaliteten och rättssäkerheten på sin arbetsplats, enligt lagens intentioner.

Dessa resultat speglas även i stadens medarbetarenkät gjord bland socialförvaltningens personal. I den framkommer att bland annat att endast 57 procent anser att arbetsbelastningen är rimlig och att endast 62 procent är nöjda med sin nuvarande arbetssituation. Detta illustrerar väl att resurserna inte matchar ambitionerna.

En högst rimlig ambition är att inget barn ska behöva halka efter i skolan på grund av föräldrarnas ekonomiska situation. Som en del av vår kunskapssatsning föreslår vi därför att kostnader för dator och internetuppkoppling ska inkluderas i normen för barnfamiljer. Stockholm har ur ett nationellt perspektiv ett högt kostnadsläge. Det höga kostnadsläget drabbar stadens fattigaste människor hårdast. Därför är det lovvärt att majoriteten äntligen har fört in bredbandsomkostnader i riktlinjerna för ekonomiskt bistånd.

Bredband är viktigt för att kunna vara en aktiv del i samhället. Detsamma gäller den fysiska förflyttningen. Även personer som har ekonomiskt bistånd som sin försörjning är i behov av att kunna röra sig utanför sitt bostadsområde, för att söka